

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

अक्षयंपावनंचैव सुवर्णममरद्युते ॥ प्रयच्छद्विजमुख्येभ्यः पावनं ह्येतदुत्तमं ॥ ५४ ॥ सुवर्णमेव सर्वासु दक्षिणासु विधीयते ॥ सुवर्णये प्रयच्छंतिसर्वदास्ते भवंत्युत ॥ ५५ ॥ देवतास्ते प्रयच्छंतिये सुवर्णं ददत्यथ ॥ अग्निर्हि देवताः सर्वाः सुवर्णं च तदात्मकं ॥ ५६ ॥ तस्मात्सुवर्णं ददता दत्ताः सर्वाः स्म देवताः ॥ भवन्ति पुरुष व्याघ्रनत्थतः परमं विदुः ॥ ५७ ॥ भूय एव च माहात्म्यं सुवर्णस्य निबोध मे ॥ गदतो मम विप्रर्षे सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ ५८ ॥ मया श्रुतमिदं पूर्वं पुराणे भृगुनंदन ॥ प्रजापतेः कथय तोयथान्यायं तु तस्य वै ॥ ५९ ॥ शूलपाणे भगवतो रुद्रस्य च माहात्मनः ॥ गिरौ हिमवति श्रेष्ठे तदा भृगुकुलोद्बह ॥ ६० ॥ देव्या विवाहे निर्वृत्ते रुद्राण्या भृगुनंदन ॥ समागमे भगवतो देव्या सह माहात्मनः ॥ ६१ ॥ ततः सर्वे समुद्दिग्ना देवारुद्रमुपागमन् ॥ ते महादेवमासीनं देवीं च वरदामुमां ॥ ६२ ॥ प्रसाद्य शिरसा सर्वैरुद्रमूचुर्भृगूद्बह ॥ अयं समागमो देवो देव्या सह तवानघ ॥ ६३ ॥ तपस्विनस्तपस्विन्याते जस्विन्याति ते जसः ॥ अमोघते जास्त्वं देव देवी च ये मुमा तथा ॥ ६४ ॥ अपत्यं युवयोर्देव बलवद्भविता विभो ॥ तन्नूनं त्रिपुलोके पुन किंचिच्छेषयिष्यति ॥ ६५ ॥ तदेभ्यः प्रणतेभ्यस्त्वं देवेभ्यः पृथुलोचन ॥ वरं प्रयच्छ लोकेश त्रैलोक्यहितकाम्यया ॥ ६६ ॥ अपत्यार्थं निगृण्हीष्व तेजः परमकं विभो ॥ त्रैलोक्यसारौ हियुवां लोकं संतापयिष्यथ ॥ ६७ ॥ तदपत्यं हियुवयोर्देवानभिभवेत्पुत्रं ॥ न हिते पृथिवी देवी न च द्यौर्न दिवं विभो ॥ ६८ ॥ नेदं धारयितुं शक्ताः समस्ता इति मे मतिः ॥ तेजः प्रभावनिर्दग्धं तस्मात्सर्वमिदं जगत् ॥ ६९ ॥ तस्मात्प्रसादं भगवन्कर्तुमर्हसि नः प्रभो ॥ न देव्यां संभवेत्पुत्रो भवतः सुरसत्तम ॥ धैर्यादेव निगृण्हीष्व तेजो ज्वलितमुत्तमं ॥ ७० ॥ इति तेषां कथयतां भगवान्दृष्टव्यं भध्वजः ॥ एवमस्त्विति देवांस्तान् विप्रर्षे प्रत्यभाषत ॥ ७१ ॥ इत्युक्त्वा चोर्ध्वमनयद्रेतो वृषभवाहनः ॥ ऊर्ध्वरेताः समभवत्ततः प्रभृतिचापिसः ॥ ७२ ॥ रुद्राणीति ततः क्रुद्धा प्रजोच्छेदे तदाकृते ॥ देवानथा ब्रवीत्तत्र स्त्रीभावात्पुरुषं वचः ॥ ७३ ॥ यस्मादपत्यकामो वै भर्ता मे विनिवर्तितः ॥ तस्मात्सर्वे सुरायूयमनपत्या भविष्यथ ॥ ७४ ॥ प्रजोच्छेदो मम कृतो यस्माद्युष्माभिरघवै ॥ तस्मात्प्रजावः खगमाः सर्वेषां न भविष्यति ॥ ७५ ॥ पावकस्तु न तत्रासीच्छापकाले भृगूद्बह ॥ देवा देव्यास्तथा शापादनपत्यास्ततो भवन् ॥ ७६ ॥ रुद्रस्तु तेजो प्रतिमं धारयामास वै तदा ॥ प्रस्कन्नं तु ततस्तस्मात्किंचित्तत्रापतद्भुवि ॥ ७७ ॥ उत्पपात तदा वन्हौ वदधे चाद्भुतोपमं ॥ तेजस्ते जसि संयुक्तमात्मयो नित्वमागतं ॥ ७८ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ असुरस्तारको नाम तेन संतापिता भृशं ॥ ७९ ॥